

РЕШЕНИЕ

№ 4291

гр. София, 30.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 16.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **13676** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 203 АПК, вр. чл.1, ал.2 от ЗОДОВ.

Производството по делото е образувано по подадена от А. Т. Х., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Ю. искова молба срещу Национална агенция по приходите, с която се моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал.1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата. Претендира разноски.

В исковата молба са изложени съображения за това, че в следствие на неправомерно изтичане на лични данни от базата данни на НАП, сред които и такива на ищеца, за нея възникнали и той претърпял неимуществени вреди, изразяващи се в притеснения, страх и опасения за възможна злоупотреба с личните му данни, станали достъпни вследствие т.нар. „хакерска атака“, при която от електронните масиви на НАП

неправомерно е била изтеглена информация в голям обем, съдържаща множество лични данни на български граждани, съобщение, за която е било публикувано от медиите на 15.07.2019 г. Отговорността на ответника НАП е ангажирана в качеството му на администратор на лични данни, с твърдение, че чрез бездействието си, е допуснал нарушения на чл.24 и чл.32 GDPR и чл.59, ал.1 ЗЗЛД, нарушил е и разпоредбите на чл.45, ал.1, т.6 ЗЗЛД, като не е обработил личните данни по начин, който да гарантира подходящо ниво на сигурност, като се приложат подходящи технологии и организационни мерки; чл.64 ЗЗЛД, като намира, че не е изпълнено задължението за извършване на оценка на въздействието на предвидените операции по обработване на личните данни върху тяхната защита; чл.66, ал.1 и ал.2 ЗЗЛД; чл.67 и чл.68 ЗЗЛД. Посочва, че всяко лице, претърпяло имуществени или неимуществени вреди в резултат на нарушението на Регламента, има право да получи обезщетение – чл. 81, ал.2 от Регламента.

Конкретно за претърпените от ищеца вреди посочва, че той се е почувствал възмутен от допуснатия голям пробив в информационната система на НАП. Това го е натоварило психически, от както е разбрал, че и негови лични данни са изтекли, живее в постоянен страх и притеснение, чувства се незащитен от държавата. Това повлияло на нормалния му ритъм на живот, на отношението с хората, на ежедневието му. Чувства се изключително напрегнат, стресиран и уплашен. Страхува се от физически нападения, заплахи, изнудвания, отвлечения и др. Страхува се с личните му данни да не бъде злоупотребено, притеснява се да не бъде отчуждено имуществото му, да не бъде злоупотребено с банковите му сметки. Посочва, че личните му данни, до които е налице неправомерен достъп са три имена, ЕГН, адрес, номер на лична карта, данни да доходите му.

В съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Процесуалният представител на ищеца представя молба, с която моли за уважаване на исковата претенция и осъждане на ответника. Претендират разноски, за които представя списък по чл. 80 ГПК.

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор от ответната Национална агенция за приходите, като е оспорила исковата молба като недопустима, а евентуално неоснователна. За недопустимост на иска сочи, че ЗОДОВ е приложим само за имуществени вреди, а с исковата молба се претендират неимуществени. Също така, счита, че докато не се разреши въпроса относно издаденото срещу НАП НП № 004/28.08.2019 г., искът не може да се разглежда. Излага съображения за неоснователност на предявения иск, както по основание, така и по размер, тъй като не е ясно от кой конкретно акт на НАП или на нейни органи са настъпили вредите. Счита за неоснователното възражение за неполагане на достатъчна грижа от страна на НАП за защита сигурността на данните. Твърди, че нерегламентираният достъп до информационната система на НАП е в следствие на престъпление. Веднага след узнаването за този нерегламентиран достъп, НАП е предприела незабавни мерки за сигурност и преустановяването му. Счита, че не са налице данни да се приеме, че този неоторизиран достъп е резултат от действия или бездействия на НАП или нейни органи/служители. Счита за неоснователни твърденията на ищеца за претърпени от него неимуществени вреди, изразяващи се в страх и притеснение. Посочва, че са информирани гражданите, които са с най-голям обем на достъпена информация, независимо, че тази информация е частична и за да се използва злонамерено е необходимо допълнително да бъде обработена. Конкретно ищецът С. не е бил

уведомен изрично, че спрямо него има по-голям обем от данни с нерегламентиран достъп, което би застрашило неговите права и законни интереси. Също така посочва, че въпреки твърдението си за сериозно притеснение от страна на ищеца, той не е положил необходимата грижа да разбере какви конкретно негови данни са били обект на достъп и дали същите биха могли да се използват в негова вреда. Поради това намира за недоказано твърдението за претърпени от Х. неимуществени вреди. Моли за отхвърляне на иска.

В съдебно заседание се представлява от юк И., която оспорва исковата молба и поддържа подадения отговор. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представител на СГП излага становище за неоснователност на исковата претенция.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Безспорно по делото е, че поради нерегламентиран достъп, в следствие на умишлени престъпни действия от страна на неизвестно лице, осъществен на 15.07.2019 г., е изтекла информация от информационните масиви на НАП, съдържаща лични данни на общо 6 074 140 физически лица, от които 4 104 786 живи физически лица, български и чужди граждани, и 1 989 598 починали физически лица.

По делото се представи извадка от получен SMS от дата 06.08.2019 г., със следното съдържание: „НАП: По заявка номер 1368 ИМА неправомерно разкрити лични данни“. Не е посочен телефонния номер, на който е получен посоченият SMS. Ответникът не оспорва фактът, че по отношение на ищеца А. Т. Х. са налице неправомерно разкрити лични данни.

По делото се представиха доказателства, че след изтичането на лични данни от информационните масиви на НАП, последната е информирала за това Софийска градска прокуратура и Комисията за защита на личните данни.

Със Заповед № ЗЦУ-746/25.05.2018 г. на изпълнителния директор на НАП е утвърдена политика по защита на личните данни в НАП

Утвърдена е Политика по информационна сигурност на НАП, версия 3.0 от м. май 2016 г.

В НАП е утвърдена Инструкция № 2/08.05.2019 г. за мерките и средствата за защита на личните данни, обработвани в НАП и реда за движение на преписки и заявяване на регистри. Като приложение № 1, към чл. 24, ал.2 от Инструкцията, служителите на НАП попълват декларация за това, че ще пазят в тайна личните данни на трети лица, станали им известни при изпълнение на служебните им задължения, няма да ги разпространяват и да ги използват за други цели, освен за прякото изпълнение на служебните им задължения.

Със Заповед № ЗЦУ-586/30.04.2014 г. на изпълнителния директор на НАП е наредено да се внедри СУСИ по стандарт БДС ISO/IEC 27001:2006 в НАП.

В НАП е изработена Методика за оценка на риска, версия 1, към м. декември 2013 г.

Със Заповед № ЗЦУ-83/23.01.2013 г. на изпълнителния директор на НАП, са определени вида, съдържанието, реда за създаване, поддържане и достъп до регистъра на НАП и базите данни за задължените лица, формата и елементите на данъчно-осигурителната сметка и сроковете за съхранение на архивираната информация.

Със Заповед № ЗЦУ-1436/15.10.2018 г. на изпълнителния директор на НАП са утвърдени „Указания за разработване, попълване и/или зареждане с данни на образци на документи и приложения, утвърдени на основание чл. 10, ал.1, т.5 и т.7 ЗНАП“, „Указания за обозначаване и работа с информация“, „Указания за попълване на образци на процедура“, „Указания за попълване на образеца на инструкция“ и др.

Видно от предоставена от КЗЛД информация е, че в КЗЛД не е установено наличието на висящо или приключило производство пред комисията, инициирано от А. Т. Х. срещу НАП. Също така, в хода на извършена проверка от страна на КЗЛД е установено, че при осъществяване на дейността си, НАП в качеството си на администратор на лични данни, не е приложила подходящи технически и организационни мерси, в резултат на което е осъществен неоторизиран достъп, неразрешено разкриване и разпространение на лични данни на физически лица, в различен обем. За това, председателят на КЗЛД е издал НП на НАП за нарушение на чл. 32, §1, б. Б от регламент /ЕС/ 2016/679. НП не е влязло в сила, предвид оспорването му пред СРС. Отделно от това, предвид констатирани нарушения, с решение № ППН-02-399/22.08.2019 г. по описа на КЗЛД, на НАП е издадено и разпореждане за предприемане на подходящи технически и организационни мерки. Решението също е оспорено, пред АССГ, и не е влязло в сила.

За доказване на претърпени неимуществени вреди от страна на Х., по делото не се събраха доказателства.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане са обективно и субективно съединени искиове /за главница и лихва/, предявени от А. Т. Х., с които моли съда да осъди Национална агенция за приходите да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал.1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/, а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

По допустимостта и процесуалния ред за разглеждане.

Съдът намира подадената искова молба за допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество. Същата касае твърдение за претърпени неимуществени вреди от незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, довело до неумиществени вреди за ищеца.

По отношение допустимостта и реда за разглеждане на предявените искиове за обезщетение и лихва върху главницата, се е произнесъл ВАС с определение № 3611/10.03.2020 г., постановено по адм.д. № 2722/2020 г. на ВАС, V отд. ВАС е посочил, че процесуалният ред, по който засегнатият субект може да търси обезщетение и отговорност за причинените вреди, поради неправомерно обработване на личните му данни, е уреден в глава XI "Производство за обезщетения" от АПК. В

зависимост от правната характеристика на източника, от който се претендират вреди – административен акт, действие или бездействие, в чл. 204, ал. 1 – 4 АПК законодателят е предвидил различни процесуални възможности за реализиране на правото на обезщетение, а именно след отмяна на административния акт по съответния ред – чл. 204, ал. 1 АПК; при предявяване на претенцията за обезщетение в производството по оспорване на административния акт – чл. 204, ал. 2 АПК; при установяване на незаконосъобразността на акт, който е нищожен или оттеглен в производството по иска за обезщетение – чл. 204, ал. 3 АПК и при установяване на незаконосъобразността на действието или бездействието от съда, пред който е предявен искът за обезщетението – чл. 203, ал. 4 АПК.

По отношение на местната подсъдност на исковите, тричленен състав на ВАС, е определил с определение № 16428/03.12.2019 г., че именно АССГ е местно компетентния съд да разгледа предявените иски.

Тъй като в настоящия случай вредите се претендират от незаконосъобразно бездействие на администратора на лични данни, незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение – чл. 204, ал. 4 АПК. Съгласно чл. 203, ал. 2 АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност по ал. 1 се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. В допълнение, в сила е чл. 203, ал. 3 (нова) АПК, ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г., съгласно която по реда на глава единадесета се разглеждат и исковите за обезщетения за вреди, причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, като за имуществената отговорност и за допустимостта на иска се прилагат стандартите на извъндоговорната отговорност на държавата за нарушение на правото на Европейския съюз, а съгласно чл. 2в ЗОДОВ, ДВ, бр. 94 от 2019 г., когато вредите са причинени от достатъчно съществено нарушение на правото на Европейския съюз, исковите се разглеждат от съдилищата по реда на АПК за вреди по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема подадените иски за допустими и като такива следва да бъдат разгледани по същество и по реда на глава XI АПК, вр. чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ.

По същество на исковата претенция.

Както се посочи, съгласно разпоредбата на чл. 203 АПК гражданите и юридическите лица могат да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Идеята е неблагоприятните последици от евентуално положително за увредения решение, да бъдат понесени от бюджета на това учреждение, в чиито състав са причинителите на вредите. Съдът приема, че тъй като твърденията са за вреди, причинени от незаконосъобразно бездействие на служители на НАП, пасивно легитимиран по иска с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е именно Национална агенция за приходите. Отговорността по ЗОДОВ е деликтна, като се отличава от общата деликтна отговорност досежно деликвента, както и досежно спецификата на причинната връзка - вредите трябва да са причинени при или по повод упражняване на административна дейност. За противоправността, вината и вредите приложимият материален закон не установява отклонения от общия състав на деликтната отговорност.

Ищецът претендира присъждане на обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди, в следствие на незаконосъобразно бездействие от страна на

служители на НАП, изразяващо се неизпълнение на задължения, произтичащи от чл. 59, ал.1 от ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, касаещ претенция от незаконосъобразно бездействие предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразно бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такова бездействие и причинна връзка /пряка и непосредствена/ между незаконосъобразното бездействие и настъпилния вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. Съгласно чл. 204, ал.4 АПК, незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен иска за обезщетение.

Съдът намира, че е налице първата предпоставка на визираната в чл. 1, ал.1 ЗОДОВ хипотеза, а именно налице е незаконосъобразно бездействие от страна на държавен орган да изпълни вменено му от чл. 59, ал.1 от ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/ задължения.

Легално определение на термина „бездействие“ липсва. Под „действие“, респективно „бездействие“, следва да се разбира всяко такова, извършено от държавен орган или длъжностно лице, което не е юридически акт, а тяхна физическа изява, но не произволна, а в изпълнение или съответно неизпълнение на определена нормативна разпоредба. Предмет на защита в производството по чл. 256 от АПК е бездействието на административния орган когато последният е задължен да извърши определени действия по силата на нормативен акт. Не всяко неизпълнение на задължение на административен орган представлява бездействие по смисъла на чл. 256, от АПК, а само неизвършването на фактически действия, при наличието на нормативно установено задължение за извършване на такива. Съставомерно в този случай е липсата на активно поведение /бездействие/ на компетентен орган да извърши конкретни фактически действия.

От твърденията в исковата молба, както и от събраните по делото доказателства, се установява, че конкретното бездействие, от което се твърди, че са претърпени вредите е изтеклата на 15.07.2019 г., вследствие нерегламентиран достъп и престъпно деяние от неизвестно лице, от електронните масиви на НАП, информация съдържаща лични данни на ищеца. В резултат на неоторизирания достъп до сървъра на НАП, съдържаща информация относно личните данни на ищеца, се създали притеснения и опасения у последния, да не бъде злоупотребено с тях. По факта, че на посочената дата, поради нерегламентиран достъп, е изтекла информация от информационните масиви на НАП, съдържаща лични данни на ищеца, по делото не се спори. По делото единствено се представи извадка от получен на 06.08.2019 г. SMS, със следното съдържание: „НАП: По заявка номер 1368 ИМА неправомерно разкрити лични данни“. Не е посочен телефонния номер, на който е получен посоченият SMS и дали тази справка касае именно ищецът. Ответникът обаче не оспорва фактът, че по отношение на ищеца А. Т. Х. са налице неправомерно разкрити лични данни. Не се представиха доказателства за установяване на обстоятелството кои конкретно лични данни на Х. са достъпени. Процесуалният представител на ищеца, в уточнителна молба посочва, че това са три имена, ЕГН, адрес, номер на лична карта, данни за доходите му. Но доказателства в

тази насока не бяха събрани, като не се представиха и доказателства ищецът да е направил справка в НАП, от която да установи кои конкретно негови данни са изтекли. Т.е., безспорно се установява, че по отношение на ищеца има неправомерно достъпени лични данни, но не техния обем остана недоказан.

Според чл. 59 ал.1 от ЗЗЛД администраторът на лични данни, случая НАП, като отчита естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете за правата и свободите на физическите лица, прилага подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с този закон. При необходимост тези мерки се преразглеждат и актуализират. Същото задължение се съдържа и в чл.24 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/, а в чл. 32 са предвидени конкретните мерки които следва да се предприемат. Обстоятелството, че е изтекла информация от сървърите на НАП, който факт е безспорен по делото, вследствие неоторизиран достъп безспорно, според настоящият състав на съда сочи на противоположно бездействие на ответника да изпълни произтичащи от посочените разпоредби задължения да осигури достатъчна надеждност и сигурност на информационната си система, да защити физическите лица във връзка с обработването на личните им данни по см. на § 1 т.4 от ДР на ЗЗЛД, вр. чл. 4, т. 2 от Регламент (ЕС) 2016/679, в т.ч. правото на защита на личните им данни.

Настоящият съдебен състав приема, че именно техническата уязвимост на информационната система на НАП е довела до нерегламентирано разкриване и разпространение на личните данни на ищеца, а тя е вследствие от неприлагането на подходящи мерки за защита. Ако системата беше ефективно и надеждно защитена, то не би се стигнало до пробива ѝ, довел до разкриване личните данни на ищеца. Немислимо е в процесният случай изпълнение на конкретната задача по прилагане подходящи технически и организационни мерки без изпълнение задачата по предотвратяване на престъплението, защото връзката между двете задачи е пряка и логична – бъде ли изпълнено по необходимия ефективен начин задължението по предотвратяване изтичането на лични данни, то не би следвало да е възможно злоумишлено деяние, престъпно посегателство по смисъла на НК и обратно, след като е налице деяние по смисъла на НК, това означава, че задачата по предотвратяване на престъплението и предотвратяване неправомерно достъпена база данни, не е била изпълнена в необходимата степен. В тази връзка доводите на ответника, че престъпното деяние не е обусловено, респективно само по себе си не поставя под съмнение мерките за сигурност, са неоснователни. Именно НАП е следвало да извърши анализ на тези обективни факти, да съобрази поведението си с тях, за да гарантира запазване и предотвратяване изтичането на личните данни на ищеца. Фактът, че е извършена хакерска атака, с която е пробита информационната система на НАП, безспорно доказва, че не са предприети подходящи технически и организационни мерки за защита на обработването на личните данни на ищеца, което е достатъчно да бъде направен извод за незаконосъобразно бездействието на НАП.

НАП, в качеството си на администратор на лични данни по смисъла на чл.4, т.7 от Регламент ЕС 2016/679, при осъществяване на дейността си, е следвало да предприеме ефективни мерки за предотвратяване злоумишлен достъп до личните данни на ищеца. В процесният случай това не е постигнато. Ответникът не е изпълнил задължението си по предотвратяване на престъпление и опазване изтичането на лични данни, като

от незаконосъобразното му бездействие следва твърдения от ищеца увреждащ резултат. Бездействието на НАП е незаконосъобразно, противоречи на нормативни изисквания на чл.59, ал.1 ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/. В случая са ирелевантни доводите на ответника, че след 15.07.2019 г., когато е осъществен нерегламентиран достъп, НАП е предприела мерки за защита личните данни.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че е налице първата предпоставка за ангажиране на отговорността на НАП, представляваща незаконосъобразното бездействие по предприемане на необходимите и ефективни действия, произтичащи от чл. 59, ал.1 от ЗЗЛД, чл.24 и чл.32 от Общия регламент относно защита на личните данни /ЕС/ 2016/ 679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 /GDPR/ задължения.

Втората предпоставка за ангажиране на отговорността на НАП е наличие на претърпяна вреда от страна на ищеца от това незаконосъобразно бездействие. Ищеца твърди, че е преживял стрес, безпокойство, притеснение, почувствал се е застрашен от физическо посегателство, изнудвания. Изброените емоционални сътресения, безспорно представляват вид неимуществени вреди, но съдът намира, че те не са пряка и непосредствена последица от изтичането на личните данни на ищеца, а освен това останаха и недоказани. За да бъде уважен искът по основание, следва по категоричен начин да се установи, че са настъпили претендираните от ищеца неимуществени вреди и че те са в резултат на незаконосъобразното бездействие. Преживеният стрес, безпокойство и притеснение, следва да са такива, че да доведат до промяна в качеството на живот на ищеца, т.е., не просто да са преживени, но и да са довели до някаква промяна в поведението на ищеца. Изложените в исковата молба и уточнителна молба от ищеца конкретно претърпени от него вреди, останаха недоказани по делото. Същите единствено се твърдят, но по делото не бяха събрани доказателства, които да подкрепят и докажат твърденията на ищеца за преживян от него силен стрес от изтичането на личните му данни и преживян страх да не се злоупотреби с имуществото и банковите му сметки. За да се установи реално притеснение, най-малкото следваше да се представят по делото доказателства за наличните му имоти и банкови сметки, за които се страхува да не станат обект на престъпно отчуждаване. Наличното за ищеца имущество остана недоказано, като съдът няма как да приеме, че е налице реален страх и притеснение от злоупотребата с нещо, за което не знае дали реално съществува. Освен това, за извършването на злоупотреба с имущество и банкови сметки, е необходим номер на лична карта и адрес, освен три имена и ЕГН, а както се посочи, не е ясно дали номера на личната му карта и адреса му са разкрити при неправомерния достъп до лични данни.

Също така, всички изброени в исковата молба емоционални състояния, неподкрепени с доказателства по делото, противоречат на активното поведение на ищеца, който е разбрал че е налице неправомерно разкриване на личните му данни два месеца след изтичането на информацията и не е направил нищо, за да установи какви са конкретно личните данни, които са разкрити. Т.е., не е установил обема на разкритите му лични данни, което означава липса на заинтересованост у това лице, да установи какво точно по отношение на него е разкрито. Очевидно, че след като не е направил справка за уточняване на обема на достъпените негови лични данни, не може да се говори за някакво сериозно притеснение у него, което да породи основания за обезщетяване на

тази неимуществена вреда. Човек, преживяващ силен емоционален стрес от дадена ситуация, в конкретния случай от разкриването на личните му данни, би направил всичко зависещо от него, за да установи какво е разкрито и как би могло това, което е разкрито да бъде променено. Очевидно е, че три имена и ЕГН, не могат да се променят, но ако е разкрит номера на личната карта на ищеца, то тя може да бъде сменена. И тук именно от значение за установяване на наличието на действителна, реално претърпяна вреда от силен стрес, е наличието на активно поведение на пострадалото лице, да установи до кои негови данни е достъпно, за да може да предприеме мерки, с които до известна степен да се защити.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема за недоказана претърпяната от ищеца вреда, изразяваща се в стрес, притеснение, заплаха, от незаконосъобразното бездействие от ответника. Поради това, искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Предвид неоснователността на исковата претенция за претърпени неимуществени вреди, неоснователен е иска за заплащане на лихва за забава, считано от датата на увреждането, алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

При тази фактическа обстановка настоящата инстанция намира, че не са налице предпоставките по чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, визирани в хипотезата на тази правна норма, а твърдяните неимуществени вреди не се установени и доказани, поради което исковете следва да бъдат отхвърлени.

По разноските:

Предвид изхода на спора, на ищецът не се дължат разноски.

Ответният орган е направил искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, като с оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 4 ЗОДОВ, на ответника следва да се присъдят разноски за юрисконсулт. При определяне размера на възнаграждението за юрисконсулта, съдът съобрази разпоредбите на чл. 10, ал.4 ЗОДОВ, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като съобрази фактическа и правна сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника-юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100,00 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 203, Административен съд, С. град, II отд., 59 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ иска на А. Т. Х., с ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. Ю. срещу Национална агенция по приходите за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал.1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/, а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със

законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г., алтернативно от датата на подаване на исковата молба, до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА А. Т. Х., с ЕГН [ЕГН] от [населено място] **ДА ЗАПЛАТИ** на Национална агенция за приходите сумата от 100,00 лв., направени разноси за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване, с касационна жалба, пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се изпрати на страните по спора.

СЪДИЯ: